

90 SEKUND

LAGT TIL RÆTTIS: Leo Poulsen

THERESA KREUTZMANN

Kenslan av samstarvi sum riggar væl ger meg í góðum lag

TAÐ SIGUR **THERESA KREUTZMANN**, STJÓRI Á **VISIT TÓRSHAVN** SUM HELDUR, AT **JÓLAHUGNIN** OG **JÓLALJÓSINI** Í **MIÐBÝNUM** RIGGAÐI **VÆL**. HENNI DÁMAR VÆL AT **FERÐAST** Í **FØROYUM**, MEN DÁMAR **EISINI** VÆL AT **SLEIKJA SÓL**. OG SO **DÁMAR** HENNI AT SETA **GONGD** Á **NÝGGJ TILTØK**

Hvat er títt starv?

– Stjóri á Visit Tórshavn.

Hvat er tað besta við starvinum?

– At seta gongd í nýggj tiltøk.

Hvat riggaði væl við jólastákinum?

– Nú var veðrið í desember sera keðiligt, men eg haldi at jólahugnin/jólaljósini í Miðbýnum eyðnaðist væl.

Hvat er á skránni í lètuni?

– Vetrarljós 1 februar sum er eitt nýtt tiltak í Havn.

Hvønn tónleik dámar tær best?

– Country og Blues tónleikur, men eg má siga at Týr eigur eitt stórt pláss eisini.

Hvat ger teg í góðum lag?

– Tá kenslan av at samstarv bara riggar sum tað skal.

Hvat ger tú í frítíðini?

– Sum er gongur tað mesta av frítíðini við at lesa, tí eg eri í holt við eina MBA útbúgving. Annars er tað míni børn, vitja familju og vinir.

Ferðast tú í egnum landi?

– Ja tað geri eg – haldi tað er deiligt at vitja runt í Føryum.

Er tú til aktiva feriu ella vil tú sleikja sól á strondini?

– Eg eri til bæði, royni altíð at kombinera tað so eg fái bæði við, men elski at sleikja sól.

Hvørjum hyggur tú eftir í sjónvarpinum?

– Vanliga er onkur góður filmur.

Hvussu eru tíni matvanar?

– Rímliga sunnir, men deiligt við junk food viðhvørt.

Hvat er tín lívrættur?

– Ovnbakaður laksur.

Dámar tær at gera mat sjálv?

– Ja, tað er ok – ikki akkurat tað sum eg eri best til.

Hvør bók liggur á náttborðinum?

– Skúlabøkur, Kvinna og Fifty Shades.

UMAFTURAFTURUM HØGNI DJURHUUS

Móðurmálsviðursløn 2012

Í korthúsi

Nú er at gera skjótt av og skunda sær upp á trappusteinar og gøtu-byrgingar, tí frælsið nærkast við nógvari ferð. Ja, tað stendur í durunum, so ikki slepst út.

Nelson snarar í grøvini, og Fidel missir svøvnin, nú Føroyar taka enn eitt risastig á frælsisleið.

Føroyar skulu yvirtakast, men bara á pappírinum. Føroyakortið skal yvirtakast, hevur heima-stýrið avgjørt.

Seinasti sigur í frælsisstríðnum var, tá veðrið varð yvirtikið. Tað er tó framvegis danskt og á donskum og verri enn tað var. Fyri yvirtøkuna regnaði annan hvønn dag. Nú regnar hvønn dag.

Nú skulu vit bara finna onkran føroying, sum dugur at tekna strikur á kort, millum annað, tá Skálafjarðartunnilin er liðugur.

Ella vit gera bara sum við veðrinum, gjalda dønum fyri at tekna strikurnar.

Annars frættist, at heima-stýrið hevur góð kort í hondini, nú kortið skal yvirtakast. Eingin jokari í tí korthúsinum. Yvirtøkan kostar einki netto og kredit, siga tey.

Gloymið ikki at stinga út í kortið, nú farið verður út á vandamiklu frælsiskósina.

Vóru tað annars ikki danskir uppmálarar, sum skóru tveir metrar av Slættaratindi og lögdu teir oman á Himmelbjerget?

Tað var ikki hent, um máls-økið at máta fjøllini var yvirtikið. So varð Slættaratindur máldur, meðan frælsisliðið hevur fólkafund har uppi og syngur Tú alfagra land mitt og hundin brúna. Hægsti fundarmaður er tveir metrar og okkurt. Landið og fólkið, har býr, eru eitt. Slættaratindur: 884,x metrar.

At spæla kort er yvirtikið málsøki, tað er bæði mentan og ítrótt. Jólakortini eru eisini yvirtikin, eisini tey teldutøku. Hini, tey gomlu, eru prentað í Danmark.

Gávukort eru yvirtikin, uttan tað eina árliga prístalsviðgjørda úr statskassanum. Korter í og til eru yvirtikin. Jú men, hvat feilar?

Vit spæla fólk í korthúsi. Kort og gott.

Og meðan vit biða eftir frælsinum, eru brúðleyp hvørt leygar-kvøld. Hjúnabandið er danskt málsøki. Tá fólk vilja sleppa úr tí aftur, tað vilja tey flestu, noyðast tey at spyrja landshøvdingan. Summi noyðast allan leiðina í Føroya rætt, sum er danskur.

Men prestarnir og borgarstjórnarnir, tey, sum knýta bandið, eru føroyskir. Tá bandið skal slítast, mugu vit heita á útlendingar ella deyðan. Deyðin er hvørki danskur ella føroyskur, hann er altjóða. Men hjúnabandsslit er hjálandaveldisins. Tann loysingin er ikki í okkara hondum. Vit spæla, at hin er.

Ferðavinnan er yvirtikin.

Ferðafólk uttan pengar í reyvalummanum verða varpað av landinum aftur við fyrsta farti. Ferðafólk, sum hava pengar, nógvar pengar, sleppa ikki av við teir her.

Hoyrði um ein týskara, sum var í Føroyum. Hann tók eina rúgvu av føroyskum pengum út, tí hann ætlaði at brúka teir her, sjálvandi. Tá hann fór um borð aftur á skipið, hevði hann 4.200 danskar krónur í lummanum. Hann og hini 2000, sum vóru við marglætisskipinum, vóru so óheppin at vera her ein sunnudag. Sunnudagar vilja vit ikki hava pengar. Tað er ógudiligt.

Unbelievable. Ja, men vón er fyri framman sambært sjókortinum. Tey ungu hava hálvblint álit á prestum og bankum og visakortum. Men einki álit á fjølmiðlum. Og tað er löggið, so undirhaldandi fjølmiðlarnir eru. Men teir gloyma bara at kunn-gera, hvør moggar hvørjum í Hollywood. Slíkt er umráðandi vitan í tannárunum.

Hví spælir klaverið ongantíð so væl?

Tí eingin dugur at stilla tað og enn minni at spæla upp á tað.

Í Føroyum er bara eittans un, unbearable.

Føroyar eru ein nullloysn.